

תמיד עיני ה'

אינן זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמים!

אלקיד בה

בא"י שאין שר ומזל מושל בה כ"א האל ית', היא מושפעת מאתו ית' מדי יום ביום ומדי שנה בשנה בכל הדברים הצריכים למוזנות האדם וחיוו, אבל שאר הארצות הם מושפעים ע"י השר והמזל השולט עליהם לזמן קצוב, כפי מה שחלקו לו למעלה. והוא דמיון מלך גדול מושל בד' פנות העולם, שהוא שולח למקומות הרחוקים ממנו הדברים הצריכים אליהם לזמן רב, כדי שלא יצטרך לשלוח כמה פעמים, ובמקום מושבו אינו מחלק להם כ"א מדי יום ביומו או מדי חודש בחודשו, להיותו קרוב אליהם, ויכול להשלים חסרונם בכל יום. (בית אלקים לזמבירט, שער התפילה פרק ה')

**ביה – ספר "ארץ ישראל", מדור "עין הארץ" ח"א – גליון 58 – כח אייר תשס"ד לפ"ק
ז"ל בקביעות ע"י: "אגודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל" – עיה"ק ירושלים תובב"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל להחזיר עמדת מצות ישוב א"י ליושנה, להחזרת כל אחב"י לארצינו הקדושה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א ארץ אשר ה' אלקיד דורש אותה, תמיד עיני ה' אלקיד בה

ספר יד מצרים - פירוש הגדה של פסח

עכשיו מתחיל בסיפור יציאת מצרים, כמ"ש במשנה "מתחיל בגנות ומסיים בשבת, ומבאר כל הסדר היאך היה כוונתו יתברך לקרב אותנו לעבודתו ולתורתו, וכל ענין גלות מצרים וטעמו וסידור הניסים והנפלאות ושידוד המערכות כמו שיבואר בס"ד, ומספר אהבתו יתברך אלינו, והיאך סייע בדבר לקרב אותנו אליו. וביארנו במ"א בארוכה שלכך ניתנה ארץ הקודש לישראל למורשה, כי בעת דור הפלגה אז הפריד שבעים אומות בכל הארץ, וחלק לכל אחד מדינה מיוחדת כפי שורשה למעלה, ולפי ערך מדריגת השר המושל עליה, שכל מדינה מקבלת שפעה מן המזל והשר השולט בה, משא"כ ישראל שהם חלקו יתברך ואין לשום שר ומזל שליטה עליהם, והטעם כי אברהם אעה"ש בטבעו היה עקר, ונמצא שלא היה לזרעו שום שורש ואחיזה במזל כלל, ולכך ניתן לזרעו ארץ הקודש למורשה, שגם היא אינה טבעיית ואין לה אחיזה במזל, כמ"ש "ארץ אשר ה' אלהיך דורש אותה תמיד עיני" וגו', וגם אינה טבעיית במהותה שהרי נקראת ארץ צבי ואינה תחת הגבול, רק מתרחבת לפי ערך הקדושה המתרבה בה, ע"פ רוב מנין קדושת ישראל בעבודתם אליו יתברך, וכמו שהארכתי בזה במ"א, וע"ז נאמר "בהנחל עליון וגו', יצב גבולות עמים למספר בני ישראל", שהוא יתברך הפרידם תחת שבעים שרים ונתן אותם להם לנחלה שבעים נגד שבעים נפש יעקב, שהם השרשים לכל, כמו שיתבאר לפנינו בס"ד, ואותם לקח לו להיות לו חלקו שהם למעלה מן הטבע, וז"ש "כי חלק ה' עמו" וגו', ולכן אחר שבא אברהם אעה"ש בעולם, אמר לו הוא יתברך "לך לך מארצך וגו', אל הארץ אשר אראך", וגו' ושם יהיה זוכה לבנים, כמ"ש שהוא למעלה מן הטבע, ועל ידי כן יוכל להוליד שלא ע"פ טבע, וכל זה אמר יהושע לישראל כדי לזרזם בעבודת ה' ובשמירת תורתו, כי ע"י יהיה להם

קיום בארץ, משא"כ אם יתרפו מעבודתו, אז יהיו כלים בטבע, שאין מזל לישראל, והוכיח להם זה מענין אברהם וסיפורי קורותיו, והיאך הוצרך הוא יתברך להוציאנו מאור כשדים לאה"ק, והיה זה אחר שהשליכו נמרוד לכבשן האש שאז כבר היה אברהם ראוי להיות נשרף, ונמצא שהיה בריה חדשה, וניצול ע"פ נס, ולכן תיכף אחר מעשה זה בהליכת אברהם לאה"ק כתיב "וימת תרח", אף שעדיין נשארו כמה משנותיו והיה חי אחר ביאת אברהם לא"י, לפי שלא נקרא אברהם עוד על שמו, וכאילו כבר מת אביו, והוא מ"ש "ואקח את אביכם את אברהם וגו', ואולך אותו בכל ארץ כנען":

והענין בזה, כי מה שנתן ארץ ישראל לזרעו, היה ע"פ מה שניתן לאברהם, וכל מה שהחזיק בהליכתו שם, זכו בהם בניו, ולכך נאמר לאברהם "קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה ולזרעך", והכוונה בזה שלכך צריך אתה לילך בכל שטחה, שבזה יזכו בניך, משא"כ מקום אשר לא תבוא שם מדרך כף רגליך בו, ולכן אמר כאן "ואולך אותו בכל ארץ כנען", ואז "וארבה את זרעו ואתן לו את יצחק", והזכיר ביצחק לשון מתנה, כי ישמעאל ובני קטורה היה להם מקצת מציאות בטבע מצד אמם, אבל יצחק שנולד משרה שהיתה עקרה והיתה לידתו בנס גמור, מתנה ניתנה מאתו יתברך, והארכתי בזה במ"א, "ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו", כי יצחק ורבקה שניהם היו עקרים, והארכתי במ"א שלכך לא ניתן לעשו חלק בארץ כמו לכל האומות, מצד שלא היה לו ג"כ שורש בתחילה בעת דור הפלגה, ולכך ניתן לו הר שער לרשת אותו, ירושה מאומה אחרת, ולו, ישראל ניתן ארץ הקודש שאינה טבעיית, רק היא תחת השגחת ה' כמש"ל, וכ"ז שלא נתמלאה סאתם של מלכי כנען עדיין לא היה מקום לזרע יעקב בארץ, והוצרכו להיות גולים בארץ לא להם, והוא מ"ש בברית בין הבתרים "ידוע תדע כי גר יהיה זרעך" וכו', אחר שהבטיחו בבשורת הבנים, והאיך הוא יתנשא על המזל, ואמר "הבט נא השמימה" וגו', הודיעו שבעבור זה לא יהיה להם חלק ונחלה בארץ, והדיעו ג"כ שלכך כל זמן שיהיו חוטאים ולא יהיו כדאים להיות מושגחים בניסים, ולהיות באה"ק מקום מנוחתם, יצטרכו להיות גולים ומטולטלים, והוא מה שהראה הוא יתברך לאברהם אבינו בבין הבתרים כל הד' מלכיות, וכל זה שייך להבטחת בשורת הבנים בדרך ניסיי וכמ"ש, והוא מ"ש ג"כ כאן "ויעקב ובניו ירדו מצרימה". ברוך שומר וכו':

והארץ אשר אתם עוברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעות למטר השמים תשתה מים

ארץ אשר ה' אלקיך דורש אותה תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה